

COGNOMS / APELLIDOS: _____

NOM / NOMBRE: _____

DNI o PASSAPORT / DNI o PASAPORTE: _____

NIA: _____

LLOC D'EXAMEN / LUGAR DE EXAMEN: **EOI** _____

PROVA PER A L'OBTENCIÓ DEL / PRUEBA PARA LA OBTENCIÓN DEL

CERTIFICAT DE NIVELL C2 DE VALENCIÀ
CERTIFICADO DE NIVEL C2 DE VALENCIANO

DELS ENSENYAMENTS OFICIALS D'IDIOMES / DE LAS ENSEÑANZAS OFICIALES DE IDIOMAS

1. PROVA DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS
PRUEBA DE COMPRESIÓN DE TEXTOS ESCRITOS

PUNTUACIÓ/PUNTUACIÓN TOTAL: 40

**DURADA/
DURACIÓN:**
70 min.

CONTESTEU EN EL FULL DE RESPOSTES

EXERCICI 1

(14 punts)

Llegiu atentament aquest article sobre el paisatge i després escriviu en les caselles de la graella les lletres corresponents als paràgrafs (B-J) que completarien els buits del text (1-7), de manera que tinga sentit. Tingueu en compte que només hi ha una resposta adequada per buit i que hi ha més paràgrafs que buits. El primer buit (0) és un exemple.

SOM PAISATGE

Què està passant? Per què aquest interès que es detecta a tort i a dret per repensar els espais de la vida quotidiana i intervenir-hi? **(0)**

Des del meu punt de vista, la raó fonamental és que estem assistint a un canvi de paradigma, en el sentit més ampli de la paraula. Les estructures materials i ideològiques clàssiques que creiem infal·libles s'estan esquerdant, estan perdent la seua aura de solidesa i de consistència. **1** Es reclama una vida més plena de sentit, en què l'individu siga amo del seu desí, controle el seu propi temps, s'alimente de manera més sana i siga feliç. Alguna cosa passa, alguna cosa es mou en els àmbits cultural, social, fins i tot ètic. I és aquest *quelcom*, aquest canvi de paradigma, el que en bona mesura explica aquesta nova mirada cap al paisatge, adreçada ara, sobretot, cap als paisatges de la vida quotidiana.

La memòria individual i col·lectiva, així com la imaginació, més que temporals, són espacials, geogràfiques. Ara ens relacionem amb aquests paisatges de manera cada cop més profunda i més integral. **2** Experimentem emocions específiques en diferents contextos geogràfics i vivim emocionalment els paisatges perquè aquests no són només materialitats tangibles, sinó també construccions socials i culturals impregnades d'un dens contingut intangible, sovint només accessible a través de l'univers de les emocions. **3**

Aquesta nova mirada es va estenent de mica en mica i té, a més, una altra gran virtut: la d'haver posat sobre la taula la noció de bé comú. És cert que la reflexió sobre el bé comú no és nova. **4** Per simplificar, cal entendre'l com una tercera categoria, una tercera via entre la propietat privada i la propietat estatal, que no sempre -ni de bon tros- té el caràcter de bé comú. **5** El pes específic de l'un o de l'altre variarà en funció del context

CONTESTEU EN EL FULL DE RESPOSTES

històric i geogràfic, però ambdós esdevindran els pilars de la retòrica moderna, impregnant l'imaginari col·lectiu i anul·lant totes les formes premodernes de gestió del que és comú, que després d'uns quants segles malden per tornar a surar, òbviament en un format diferent.

____**6**____ Però ho farà, i ho farà, entre altres raons, perquè la crisi actual ha posat de manifest que no era cert que no hi hagueren altres alternatives, altres formes d'organització i de control social del que és comú. Està emergint una altra narrativa de l'espai públic i del paisatge basada en la idea de bé comú, i això és una molt bona notícia.

La noció de bé comú ha retornat gràcies, en bona mesura, a les mobilitzacions socials en defensa del territori i dels valors dels seus paisatges que s'han desvelat en les darreres dècades, ací i arreu. Dels *salvem a som*. ____**7**____

CONTESTEU EN EL FULL DE RESPOSTES

PARÀGRAFS

A.	Per què aquest interès pel <i>governo del paesaggio</i> , manllevant una expressió dels col·legues italians que ha fet fortuna?
B.	La percepció de l'entorn ens obre les portes a una interacció encara més profunda amb aquest mateix entorn. Els sentits són el primer esglaió en el procés d'aprehensió del lloc i del seu paisatge. Un cop en el segon esglaió, les emocions prenen un paper rellevant.
C.	La restitució de l'essència del concepte de bé comú xoca de ple amb aquesta retòrica i amb tot el corpus jurídic i institucional que se'n deriva, cosa que explica les seues dificultats per obrir-se camí.
D.	Com deia el geògraf italià Eugenio Turri, quan la transformació d'un paisatge es dona en una escala temporal reduïdíssima i a sobre és violenta, intensa i no desitjada, el quadre psicològic de la gent és incapaç d'assimilar-la.
E.	En l'àmbit anglosaxó, per exemple, ja acumula uns quants anys i en alguns països europeus, en especial a Itàlia, ja ha entrat de ple en l'àmbit de la implementació jurídica i política.
F.	Perquè, certament, som paisatge. No <i>tenim</i> un bé comú (en aquest cas, el paisatge), sinó que som participants d'aquest bé comú; en certa manera, som part del bé comú. Per això som paisatge.
G.	La modernitat va instaurar un sistema basat en dos pols de poder i de legitimitat oposats: el de l'estat sobirà i el de la propietat privada, presentats com les dues cares de la mateixa moneda.
H.	Els pilars del sistema de producció i de consum hegemònics mostren clivelles i el model de creixement, els valors socials imperants, la competència i l'individualisme regnants es veuen qüestionats per noves actituds davant del treball, dels recursos naturals, dels espais de la vida quotidiana, davant del paisatge.
I.	Perquè havíem oblidat massa sovint que la vida és, en essència i alhora, espacial i emocional. Interactuem emocionalment i de manera continuada amb els llocs, als quals dotem de significats que retornen a nosaltres a través de les emocions que ens desperten.
J.	Llavors s'entendrà la necessitat existencial de reconstruir els paisatges al més aviat possible perquè, en el fons, aquests paisatges de la desolació, provocats per nosaltres mateixos, encarnen la nostra ruïna moral.

CONTESTEU EN EL FULL DE RESPOSTES

EXERCICI 2

(12 punts)

Llegiu atentament els fragments sobre ciència ciutadana i relacioneu les frases 1-12 amb els textos B-J. Escriviu en les caselles de la graella la lletra corresponent. Recordeu que cada text s'ha de triar ALMENYS una vegada i que cada frase correspon només a un sol text. La frase (0) és un exemple.

FRASES	
0.	Com guanyar efectivitat en la divulgació de la ciència ciutadana.
1.	El deler de viure el coneixement en primera persona.
2.	El lligam entre disciplines aparentment independents.
3.	La tecnologia com a eina per a connectar-nos.
4.	Recrear escenes i investigar les relacions i les respostes en societat des d'una perspectiva feminista.
5.	L'impacte de l'art dramàtic en els individus a l'espai urbà.
6.	L'objectiu final de la ciència ciutadana.
7.	La investigació experimental fora dels laboratoris.
8.	El saber viscut i provat roman amb més facilitat.
9.	Ser conscient de problemàtiques reals mitjançant la ficció.
10.	Repensar en conjunt problemàtiques actuals d'altres col·lectius.
11.	En l'actualitat, l'art pot suggerir nous camins per a la investigació.
12.	La integració total de la tècnica i la saviesa.

CONTESTEU EN EL FULL DE RESPOSTES

CIÈNCIA CIUTADANA I LES ARTS

A.	La ciència ciutadana és una activitat en públic i una experiència en comú. Aquestes característiques mantenen ressonàncies amb els atributs d'una experiència cultural i una creació artística. Tant en les arts com en la ciència ciutadana, es respon a una certa inquietud i, en ambdós casos, s'hi combina aprenentatge, reflexió i investigació col·lectiva. Les estratègies de la cultura i la creativitat artística poden resultar més efectives que les pròpies dels centres de recerca científica quan es construeix la ciència ciutadana.
B.	Leonardo da Vinci, que no entenia de disciplines, llegia la paraula «ciència» com a «coneixement» i la paraula «art» com el «saber fer». La passió per pintar un quadre amb diversos elements naturals podria, per tant, representar tota una recerca científica, mentre que l'obsessió que pren forma en un esbós d'una de les seues màquines o en una de les làmines d'anatomia humana requeria tot un art del dibuix. La seua estratègia, on art i ciència eren pràctiques indestruïbles, desborda de desig per aprendre i conèixer sobre una infinitud de temes.
C.	De Leonardos, en el panorama artístic contemporani, n'hi ha tota una constel·lació. La ciència íntima i personal que despleguen en el seu treball pot servir d'inspiració i referent per refrescar les maneres de treballar de la ciència ciutadana.
D.	Carsten Holler, entomòleg professional transformat en artista també professional, presenta l'any 2015 l'exposició «Decision». La proposta, presentada en forma d'enquesta, transforma l'espai expositiu en una sèrie d'«experiments ambientals» que convida el visitant a actuar com a subjecte experimental. L'exposició esdevé un espai per endegar una recerca col·lectiva sobre ciències del comportament en un entorn més natural que el d'un laboratori, que és restrictiu i exclusiu.
E.	Amb motiu del festival d'arts de carrer, hem explorat les sinergies entre les maneres i pràctiques de l'art d'acció (<i>performance</i>) i de la ciència. Fomentant una reflexió col·lectiva sobre la urgència de relacionar-se, les entrades a la plaça Major tenien unes estacions amb dispositius digitals on les persones podien interactuar entre elles a través d'uns jocs. S'hi plantejaven situacions diferents, incloent-hi una invitació a mirar-se als ulls en parelles.
F.	Amb un procediment similar, hem treballat amb les internes del Centre Penitenciari de Dones de Barcelona en el marc del festival Escena Poblenou. S'ha convidat el públic de fora a escoltar les internes amb les seues reflexions i a respondre-hi amb una acció tot seguit. Apelat al rigor i l'ordre propi de la ciència juntament amb la insubordinació i desobediència pròpia de les arts, és llavors possible imaginar-se una ciència ciutadana que provoque una reflexió col·lectiva sobre una inquietud compartida en espais públics no convencionals de la recerca científica.

G.	Aquesta reflexió és justament el punt de partida del projecte <i>ConsCIÈNCIES a la plaça</i> , en la qual es va idear una acció teatral i una recerca col·lectiva amb perspectiva de gènere. Es tractava, en aquest cas, de conèixer les interaccions que es donen a l'espai públic quan els veïns i les veïnes han de reaccionar davant de situacions de violències de gènere.
H.	Les intervencions a les places permeten conèixer millor les dinàmiques que hi emergeixen a escala col·lectiva i la nostra actitud individual. Al mateix temps, els veïns i les veïnes prenen consciència i reflexionen gràcies a situacions dramatitzades però versemblants, on els personatges ficticis han de decidir si actuen o no davant de situacions de violència de gènere al carrer.
I.	Així doncs, la ciència ciutadana, que n'inclou la posada en escena, la motivació, l'acció i l'exposició pública, reclama transformar l'experiment científic en experiència en comú. Atès que les ambicions per una ciència viscuda de manera col·lectiva fan que tinguen un difícil encaix en els centres de recerca actual, es pot trobar una sintonia potent amb artistes i centres culturals o museus.
J.	Més viscuda, a prop del públic i íntima, la ciència, amb el coneixement que genera, serà «la germana de l'experiència», que diria Leonardo. Convé no oblidar la importància d'un coneixement vivencial i arrelat. I, tornant a recórrer a Leonardo, no convé tampoc perdre l'emoció i la passió en una recerca. El desig en una recerca es multiplica exponencialment si és participat, tal com somia la ciència ciutadana.

EXERCICI 3

(14 punts)

Llegiu atentament aquesta notícia que gira al voltant de l'actor suec Max Von Sydow i, seguidament, escriviu, en les caselles de la graella, les paraules EN MAJÚSCULA que completarien els buits del text, de manera que tinga sentit. Tingueu en compte que només podeu escriure una paraula en cada buit. El primer buit (0) és un exemple.

PARAULA: unitat lèxica continguda entre dos espais.

Max von Sydow, l'home que va jugar als escacs amb la mort

El cine, com l'art en general, és ____ (0) ____ de llocs comuns. Un d'aquests és la imatge d'un cavaller medieval jugant una partida d'escacs decisiva amb la mort en una de les pel·lícules més icòniques d'Ingmar Bergman, *El setè segell* (1957). Aquell cavaller ros i prim que juga un escac i ____ (1) ____ amb la mort en un país nòrdic castigat per la pesta va ser interpretat per Max von Sydow,

CONTESTEU EN EL FULL DE RESPOSTES

l'actor més important d'aquella cinematografia sueca que va tenir en Bergman el seu màxim ____ (2) ____.

L'actor no va desistir en el seu ____ (3) ____ de convertir-se en una presència recurrent en el cine més internacional, cosa que va fer en les tres últimes dècades, ja més pendent del seu compte corrent que de personatges de veritable entitat, tot i que també els va tenir i els va resoldre amb escreix. El que resulta indubtable és que, més ____ (4) ____ de l'interés d'aquestes propostes, l'aparició de Von Sydow, tot i que fos només en dues o tres seqüències, atorgava intensitat i respecte.

Aquells anys en què Von Sydow servia a Bergman per prémer el silenci de Déu, Hollywood, com sempre, va estar molt atent i no va ____ (5) ____ a escollir l'actor perquè interpretés Jesucrist en *La història més gran mai contada* (1965). Va ser la seua primera pel·lícula en anglès. Després va seguir fidel a Bergman – com podia no ____ (6) ____? – i a altres directors suecs.

L'Oscar li va ser ____ (7) ____ –va estar nominat en dues ocasions–, però a França el van reconèixer com a cavaller de la Legió d'Honor el 2012 i amb un premi especial a Canes el 2004. Els festivals de Sant Sebastià i Sitges es van sumar al reconeixement general i li van atorgar els premis especials el 2006 i el 2016, respectivament. El guardó honorífic a Sitges per a qui va posar en perill la mort, va ser un dels seus últims triomfs.